

Ravno tisti Filip Trpin vé tudi povedati, da je Fandova rodbina, ki se je bila iz spodnje Savinjske doline preselila v Trnjava, — ves v fari sv. Štefana v Gomilskem, prinesla kugo seboj in da so meseca julija in avgusta v oni hiši vsi umrli, le ena oseba je živa ostala.

Dne 9. avgusta umrla je za kugo tudi v sosednji hiši neka 3letna deklica. Ker ostrška gosposka ni dovolila, da bi mrliča pokapali na navadnem pokopališču pri sv. Štefanu, zaukazal je Trpin, skopati za nje posebno jamo. Toda v kljub prepovedi prinesli so deklico v Gomilsko in so jo ondi pokopali. Ker so zaradi tega Gomilsko s stražo obdali, prosil je Trpin škofa, da bi smel pri sv. Roprtu pod milim nebom ali vsaj pred cerkvo božjo službo opravljati.

Za kugo je umrl tudi nek Jernej Šlander in vsled tega je bilo dne 19. julija več oseb v sosednji hiši okuženih.*)

Farni cerkvi v Braslovčah so vsled obljube prizidali l. 1646 kapelo sv. Roka, v katero so v poznejših letih postavili še altar v čast sv. Jožefa.

V Ojsterški vasi, v župniji sv. Jurija pod Tabrom umrlo je za kugo samo 7 oseb; toliko več jih je podavila kuga pa na posestvih neke Anastazije Vogl v „Lorfl“, kateri je pobrala 241 podložnih.

(Dalje prih.)

Smešnica 24. Jurij: zakaj si prišel v Šoštanj k nemškemu šulvereinu, ko nemški ne znaš? Jaka: hotel sem zvedeti, kakšen razloček je med našim krajem in Šoštanjem. Jurij: kakšen? Jaka: pri nas se bika na turen vlekli, da bi travo pojedel, v Šoštanju pa so ga zvalili, da bi kmete pobodel. Jurij: tri sto medvedov, vzamem sekiro in mu noge pobijem. Jaka: ne tako, rajši mu ne polagaj več krme, potlej bo pa uže z bokanjem te klical, da mu prineseš krme pa mu nje ne položi, dokler ni ves krotek.

Razne stvari.

(Svitli cesar) peljajo se dne 11. julija od Slatine na Podplat, v Šmarije, sv. Vid in sv. Jurij in potem na železnici dalje.

(Sv. Pljčani) v Slov. goricah nastavijo se z duhovenstvom učitelji, župani, šolarji in farani ob železnici, da pozdravijo cesarja. Dobro bi bilo, da bi vse fare ob železnici z bližnjimi vred tako storile in s tisočeri živijo-klici vladarja pozdravljale.

(Nadvojvoda Albreht) je se vozil od Celja po Savinjske dolini in kraje ogledoval do Kamnika in Bleda. Pravijo, da velja to novej železnici.

(Mahrenberški okrajni odbor) se je drznil 20 fl. iz okrajne blagajnice prusačke-

mu šulvereinu obesiti, domači berači pa skoraj nagi hodijo s šolarji vred.

(Prusački šulverein) imajo sedaj v Šmariji pa tudi v Šoštanju. Tukaj je nek Poglayen, fužinar Mislinjski svoje roge pokazal in Slovence imenoval zamorce. Mora uže pravi nemškutarski „of“ biti, da se je k zamorcem priselil. —

(Železnico) od Spielfelda v Radgono zopet merijo.

(Nemčur obsojen). Ptujski trgovci Kašper je obdolžil blagega g. Rajšpa, načelnika okrajnemu zastopu, da je oklice s sten po ulicah trgal. Kašper in Pisk nista mogla tega dokazati, Kašper mora plačati 25 fl. ali iti 5 dni kaše in ričeta jest.

(Celjski Rakuš) je hodil v Maribor dijakov za ptujske demonstracije lovit. Nekaj jih je naložil. Zapeljani so v Ptuj grdo razsajali in kričali „pereat Slovencem“, t. j. proč s Slovenci ali „poginejo naj Slovenci“. Nekateri dijaki so bili 3 dni pijani, z nekim profesorjem vred so jih lasi boleli pol tedna! To je tedaj razupita „nemška kultura“?

(Dr. Tomšchegg) bil bi rad načelnik krajnemu šolskemu svetu v Slov. Gradci pa so ga Slovenci zvrgli. Izvoljen je g. Barle, ravnatelj.

(Pri sv. Barbari pri Warmbergu) snidejo se v nedeljo 17. junija t. l. Slovenci ptujski in mariborski, se vé, če bode lepo vreme.

(V Globokem) blizu Brežic so po hudej borbi zmagali narodnjaki pri volitvi v občinski odbor.

(Umrlo) v Hošnicah pri Slov. Bistrici je vrla Marija Mlakarjeva, mnogim zaradi izredne gostoljubnosti znana. Naj počiva v miru.

(Rožek) na Koroškem s 3 cerkvami je pogorel.

(Umrlo) je Ladislav Possek pri Ločah. (Savinjski sokol) je napravil sijajen izlet v Brašlovce 10. jun.

(Toče) je 11. jun. škropilo po Savinjske dolini pa ni škodilo.

Listič uredništva: Dopisi iz Šmarije o „Wouku“, s Tolstega vrha, sv. Jakoba v Slov. goricah, z Gomilskega prihodnjé.

Loterijne številke:

V Trstu 9. junija 1883:	33, 37, 25, 26, 76.
V Linci „ „	26, 90, 49, 66, 32.
Budapešt „ „	6, 71, 72, 89, 26.

Prihoduje srečkanje: 23. junija 1883.

Kmetijsko posestvo in mlin

z enim tečajem, njiv in travnikov 7 oralov, v občini Spodnja Korena, s proste roke proda.

Več se izvé pri Filomeni Fluher v Velki Zimici, pošta Št. Lenart v Slov. gor.

*) J. Orožen, Das Dekanat Frasslau 23.